

Chle

Ulotka dla pacjenta

Należy zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- Należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty, gdy potrzebna jest rada lub dodatkowa informacja.
- Lek ten został przepisany ściśle określonej osobie i nie należy go przekazywać innym, gdyż może im zaszkodzić, nawet jeśli objawy ich choroby są takie same.

Haloperidol UNIA

(Haloperidolum)

2 mg/ml, krople doustne, roztwór

Skład

1 ml (32 krople) roztworu zawiera:

substancję czynną: haloperydol 2 mg

i substancje pomocnicze: etanol 96% (v/v), kwas mlekowy, woda oczyszczona.

Dostępne opakowania:

10 ml lub 100 ml.

Podmiot odpowiedzialny

logo firmy

Zakłady Farmaceutyczne „UNIA” Spółdzielnia Pracy

ul. Chłodna 56/60

00-872 Warszawa

Spis treści ulotki:

1. Co to jest lek Haloperidol Unia i w jakim celu się go stosuje
2. Zanim zastosuje się lek Haloperidol Unia
3. Jak stosować lek Haloperidol Unia
4. Możliwe działania niepożądane
5. Przechowywanie leku Haloperidol Unia
6. Inne konieczne informacje dotyczące leku Haloperidol Unia

1. Co to jest lek Haloperidol Unia i w jakim celu się go stosuje

Haloperidol Unia jest lekiem neuroleptycznym, zawiera substancję czynną należącą do grupy pochodnych butyrofenonu. Wykazuje silne działanie przeciwpsychotyczne oraz uspokajające. Zmniejsza niepokój, agresję, pobudzenie psychoruchowe, skłonność do omamów i urojeń.

Lek dobrze wchłania się z przewodu pokarmowego. Największe stężenie we krwi występuje po 3 do 6 godzinach po podaniu doustnym. Haloperydol wydala się w około 40% z moczem i 15% z kałem, po wcześniejszym wydzieleniu z żółcią do przewodu pokarmowego.

Wskazania do stosowania leku:

Dorośli:

- schizofrenia - leczenie objawów i zapobieganie ich nawrotowi;
- inne psychozy (szczególnie paranoidalne);

- mania i hipomania;
- zaburzenia zachowania – agresja, nadmierna ruchliwość i samouszkodzenie się u osób upośledzonych umysłowo oraz u pacjentów z organicznym uszkodzeniem mózgu;
- zespół Gillesa de la Tourette'a i tiki istotnie zaburzające funkcjonowanie.

Dzieci:

- zaburzenia zachowania - zwłaszcza zachowania agresywne i nadmierna ruchliwość;
- zespół Gillesa de la Tourette'a;
- schizofrenia dziecięca.

2. Zanim zastosuje się lek Haloperidol Unia

Nie należy stosować leku Haloperidol Unia, jeśli u pacjenta stwierdzono:

- nadwrażliwość na haloperydol lub którąkolwiek substancję pomocniczą leku.
- stany śpiączkowe.
- zahamowanie czynności ośrodkowego układu nerwowego.
- uszkodzenie zwojów podstawy mózgu.
- chorobę Parkinsona.
- zaburzenia czynności serca o znaczeniu klinicznym, wydłużenie odstępu QT_c w badaniu EKG, komorowe zaburzenia rytmu lub *torsade de pointes* w wywiadzie, bradykardia (zwolnienie akcji serca) lub blok serca II/III stopnia, niewyrównana hipokaliemia (zmniejszenie stężenia potasu we krwi), stosowanie innych leków wydłużających odstęp QT.

Należy zachować szczególną ostrożność stosując lek Haloperidol Unia

- Pacjenci z zaburzeniami czynności tarczycy, guzem chromochłonnym nadnerczy, z uszkodzeniem mózgu, z padaczką oraz pacjenci odstawiający alkohol podczas leczenia haloperydołem powinni być poddawani regularnym kontrolom klinicznym.
- U osób w podeszłym wieku z organicznym uszkodzeniem mózgu dawki leku Haloperidol Unia należy zmniejszyć o połowę.
- Odnotowano przypadki nagłych zgonów u pacjentów z zaburzeniami psychicznymi, którzy stosowali leki przeciwpsychotyczne, w tym leki zawierające haloperydol.
- Przed rozpoczęciem stosowania leku u osób z ryzykiem wystąpienia komorowych zaburzeń rytmu serca lekarz powinien rozważyć stosunek ryzyka do korzyści, zwłaszcza u pacjentów z chorobą serca, z nagłymi zgonami w rodzinie i (lub) wydłużeniem odstępu QT; niewyrównanymi zaburzeniami elektrolitowymi, takimi jak hipokaliemia (zmniejszenie stężenia potasu we krwi), hipokalcemia (zmniejszenie stężenia wapnia we krwi), po krwotoku podpajęczynówkowym, z uzależnieniem od alkoholu, niedożywionych. Lek Haloperidol Unia należy stosować ostrożnie u osób, u których metabolizm z udziałem CYP2D6 (enzym biorący udział w metabolizmie leków w wątrobie) przebiega wolniej oraz podczas stosowania leków hamujących cytochrom P450 (grupa enzymów biorących m.in. udział w metabolizmie leków w wątrobie). Należy unikać jednoczesnego stosowania innych leków przeciwpsychotycznych.
- Przed rozpoczęciem leczenia lekiem Haloperidol Unia lekarz powinien przeprowadzić badanie EKG, zwłaszcza u pacjentów w podeszłym wieku z zaburzeniami czynności serca w wywiadzie lub stwierdzonymi tego typu zmianami chorobowymi w rodzinie pacjenta. W trakcie dalszego leczenia lekiem lekarz rozważy, indywidualnie dla każdego pacjenta, konieczność wykonania badań EKG.

- W bardzo rzadkich przypadkach u pacjentów stosujących duże dawki leków przeciwpsychotycznych, nagłe ich odstawienie wywoływało ostre objawy odstawiennicze - nudności, wymioty, bezsenność, a nawet nawrót choroby. Dlatego też zaleca się stopniowe odstawianie leku.
- Zaleca się okresowe monitorowanie stężenia elektrolitów, szczególnie u pacjentów stosujących leki moczopędne lub ze współistniejącymi chorobami.
- U pacjentów chorych na schizofrenię, odpowiedź na leczenie lekami przeciwpsychotycznymi może być opóźniona. W przypadku odstawienia leków, objawy choroby mogą pojawić się po kilku tygodniach lub miesiącach. Podobnie jak w przypadku innych leków przeciwpsychotycznych, Haloperidol Unia nie powinien być stosowany jako jedyny lek w przypadkach, gdy depresja jest objawem dominującym. Lek Haloperidol Unia może być stosowany z lekami przeciwdepresyjnymi w stanach, gdy współistnieją depresja i psychozy.
- Lek zaburza metabolizm trójpierścieniowych leków przeciwdepresyjnych.
- Jeśli zachodzi konieczność jednoczesnego stosowania preparatu Haloperidol Unia i leków stosowanych w parkinsonizmie, leki te powinny być wdrożone po odstawieniu preparatu Haloperidol Unia.

Ze względu na zawartość etanolu lek Haloperidol Unia należy stosować ostrożnie w przypadku kobiet ciężarnych lub karmiących piersią, dzieci i u osób z grup wysokiego ryzyka, takich jak pacjenci z chorobą wątroby lub z padaczką. Produkt jest szkodliwy dla osób z chorobą alkoholową.

Stosowanie leku Haloperidol Unia z jedzeniem i pićm

Lek należy stosować z jedzeniem i pićm, aby uniknąć podrażnienia śluzówki układu pokarmowego. Można popijać go mlekiem, wodą lub sokami (np. sokiem pomarańczowym, jabłkowym lub pomidorowym). Leku nie należy popijać kawą ani herbatą. Leku nie należy stosować łącznie z syropem zawierającym cytrynian litu.

Stosowanie leku Haloperidol Unia u pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby lub nerek

Należy zachować ostrożność podczas stosowania leku Haloperidol Unia u chorych z zaburzeniami wątroby lub nerek (możliwe zmiany metabolizmu lub wydalania). U pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby lub niewydolnością nerek dawki leku należy zmniejszyć lub zwiększyć odstęp między dawkami. Lek Haloperidol Unia należy stosować ostrożnie u tych chorych również ze względu na zawartość etanolu (alkoholu).

Ciąża

Przed zastosowaniem leku Haloperidol Unia należy poradzić się lekarza.

Nie wykonano odpowiednich badań u człowieka. Badania na zwierzętach wskazują na możliwość wystąpienia zagrożenia dla płodu. Lek Haloperidol Unia może być stosowany u kobiet w ciąży jedynie w przypadkach, gdy w opinii lekarza korzyść dla matki przeważa nad potencjalnym zagrożeniem dla płodu. Jeśli lekarz zdecyduje o zastosowaniu leku Haloperidol Unia, dawki leku powinny być możliwie najmniejsze, a czas trwania leczenia możliwie najkrótszy. Lek Haloperidol Unia należy stosować ostrożnie u kobiet w ciąży również ze względu na zawartość etanolu (alkoholu).

Karmienie piersią

Przed zastosowaniem leku Haloperidol Unia należy poradzić się lekarza. Haloperidol przenika do mleka kobiecego.

Lekarz powinien rozważyć zastosowanie leku u kobiety karmiącej piersią, biorąc pod uwagę potencjalne ryzyko wystąpienia działań niepożądanych po haloperydolu u dziecka. Lek Haloperidol Unia zawiera etanol.

Prowadzenie pojazdów mechanicznych i obsługa urządzeń mechanicznych w ruchu

Lek może ograniczać sprawność psychofizyczną. W czasie jego stosowania należy unikać prowadzenia pojazdów i obsługi urządzeń mechanicznych będących w ruchu, ze względu na możliwość wystąpienia nadmiernego uspokojenia, i zaburzenia czujności, szczególnie w początkowym okresie stosowania leku w dużych dawkach. Działania te mogą być nasilone przez etanol i inne leki działające hamująco na ośrodkowy układ nerwowy.

Ważne informacje o niektórych składnikach leku Haloperidol Unia

Lek Haloperidol Unia zawiera 18% v/v etanolu (alkoholu) (150 mg etanolu w 1 ml leku), tzn. do 2 g etanolu na maksymalną dawkę dla dorosłych – 30 mg haloperydolu (15 ml leku) i do 0,7 g etanolu na maksymalną dawkę dla dzieci – 10 mg haloperydolu (5 ml leku). Ilość etanolu zawarta w 15 ml leku odpowiada 55 ml piwa (5% v/v) lub 23 ml wina (12% v/v). Ilość etanolu zawarta w 5 ml leku odpowiada 18 ml piwa (5% v/v) lub 8 ml wina (12% v/v).

Stosowanie innych leków

Należy zachować szczególną ostrożność stosując lek Haloperidol Unia, jeśli jednocześnie stosowany jest któryś z poniższych leków.

- Lek Haloperidol Unia nasila działanie etanolu i leków wpływających hamująco na ośrodkowy układ nerwowy (leków nasennych, uspokajających, opioidowych (silnych) leków przeciwbólowych, barbituranów).
- Lek Haloperidol Unia nasila działanie na ośrodkowy układ nerwowy w przypadku jednoczesnego stosowania metyldopy.
- Lek może działać przeciwstawnie do adrenaliny i innych środków sympatykomimetycznych oraz odwracać działanie środków obniżających ciśnienie tętnicze krwi – takich jak guanetydyna.
- Lek Haloperidol Unia może nasilać działanie neurotoksyczne węglańcu litu. W rzadkich przypadkach po zastosowaniu leków zawierających lit i haloperydolu odnotowano zespół objawów przypominających encefalopatię (uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego) - zaburzenia świadomości, dezorientacja, ból głowy, zaburzenia równowagi i senność. Jeżeli zachodzi konieczność jednoczesnego zastosowania leku Haloperidol Unia i leków zawierających lit, lekarz powinien zalecić najmniejszą skuteczną dawkę leku Haloperidol Unia oraz monitorować stężenie litu. W przypadku wystąpienia objawów zespołu przypominającego encefalopatię, należy natychmiast zaprzestać stosowania tych leków.
- Haloperydol może zmniejszać działanie lewodopy. Hamuje eliminację trójpierścieniowych leków przeciwdepresyjnych.
- Ze względu na obniżanie progu drgawkowego przez lek Haloperidol Unia, lekarz może zwiększyć dawki stosowanych leków przeciwpadaczkowych.
- Fluoksetyna, buspiron i chinidyna zwiększają stężenie haloperydolu w osoczu krwi. W przypadku jednoczesnego stosowania tych leków z lekiem Haloperidol Unia, lekarz powinien kontrolować stężenie haloperydolu w osoczu i ewentualnie zmniejszyć dawkę leku Haloperidol Unia.
- Inhibitory cytochromu P450 (grupa enzymów biorących m.in. udział w metabolizmie leków w wątrobie), zwłaszcza CYP2D6, mogą zwiększać stężenie haloperydolu we krwi.
- Jednoczesne stosowanie leku Haloperidol Unia i leków, które powodują wydłużenie odstępu QT może spowodować dalsze wydłużenie odstępu QT – nie zaleca się

stosowania tego typu leczenia skojarzonego. Stosowanie leku Haloperidol Unia i leków, które mogą wywołać zaburzenia elektrolitowe, może powodować zwiększenie ryzyka zaburzeń komorowych serca.

- Karbamazepina, fenobarbital i ryfampicyna zmniejszają stężenie haloperydolu we krwi. W takim przypadku lekarz powinien zalecić zwiększenie dawki leku Haloperidol Unia, biorąc pod uwagę stan pacjenta. Po zaprzestaniu stosowania leczenia skojarzonego z użyciem tych leków, może być konieczne ponowne dostosowanie dawek leku Haloperidol Unia do stanu pacjenta.
- Lek Haloperidol Unia zmniejsza działanie fenindionu (syntetycznej pochodnej indandionu działającej przeciwzakrzepowo).

3. Jak stosować lek Haloperidol Unia

Lek Haloperidol Unia należy stosować zgodnie z zaleceniami lekarza.

1 ml roztworu zawiera 2 mg haloperydolu (32 krople).

1 kropla roztworu zawiera 0,0625 mg haloperydolu.

Lek należy stosować z jedzeniem i pić (patrz punkt **Stosowanie leku Haloperidol UNIA z jedzeniem i pić**).

Zazwyczaj stosowane dawki leku to:

Dorośli:

- Schizofrenia, inne psychozy, mania i hipomania, zaburzenia zachowania:
Dawka początkowa: w przypadku umiarkowanych objawów dawka wynosi 1,5 mg (24 krople) do 3 mg (48 kropli) haloperydolu 2 lub 3 razy na dobę.
W przypadku nasilonych objawów lub u pacjentów nie reagujących na lek, dawka początkowa wynosi 3 mg (48 kropli) do 5 mg (80 kropli) haloperydolu 2 lub 3 razy na dobę.
W razie potrzeby, lekarz może stopniowo zwiększać dawkę do 30 mg (480 kropli) haloperydolu na dobę.
Leczenie podtrzymujące: po opanowaniu objawów, lekarz może stopniowo zmniejszać dawkę leku. Zwykle dawka podtrzymująca wynosi 5 mg (80 kropli) do 10 mg (160 kropli) na dobę.
- Zespół Gillesa de la Tourette'a, tiki:
Dawka początkowa: 1,5 mg (24 krople) haloperydolu trzy razy na dobę.
Leczenie podtrzymujące: w zespole Gillesa de la Tourette'a dawka podtrzymująca wynosi 10 mg (160 kropli) haloperydolu na dobę.

Pacjenci w podeszłym wieku, osłabieni albo osoby, u których po lekach neuroleptycznych wcześniej występowały objawy niepożądane, mogą wymagać mniejszych dawek haloperydolu. Początkową dawkę należy zmniejszyć o połowę, następnie stopniowo zwiększać do osiągnięcia efektu terapeutycznego.

Dzieci w wieku powyżej 3 lat:

- Zaburzenia zachowania, schizofrenia dziecięca:
Całkowita dawka dobową wynosi 0,025 mg do 0,050 mg /kg mc. haloperydolu.
Połowę całkowitej dawki dobowej należy zastosować rano, a drugą połowę wieczorem.
Nie należy przekraczać dawki 10 mg (160 kropli) haloperydolu na dobę.
- Zespół Gillesa de la Tourette'a:

U większości pacjentów dawka podtrzymująca wynosi do 10 mg (160 kropli) haloperidolu na dobę.

W przypadku zażycia większej dawki leku Haloperidol Unia niż zalecana

Po przedawkowaniu leku Haloperidol Unia należy natychmiast skontaktować się z lekarzem. Po znacznym przedawkowaniu pacjent wymaga leczenia szpitalnego.

Objawy przedawkowania

Objawy przedawkowania leku Haloperidol Unia przypominają nasilone działania farmakologiczne (wynikające z działania leku na organizm). Wystąpić mogą ciężkie objawy pozapiramidowe (drżenie, sztywność mięśni), niedociśnienie tętnicze oraz stan zubożenia psychicznego przechodzący w sen. Mogą wystąpić zaburzenia rytmu serca. U pacjenta może wystąpić śpiączka z depresją oddechową oraz niedociśnieniem o ciężkim przebiegu, które mogą przekształcić się w stan przypominający wstrząs (stan kliniczny spowodowany niedotlenieniem ważnych dla życia narządów). Paradoksalnie nadciśnienie tętnicze może wystąpić częściej niż niedociśnienie tętnicze. Mogą wystąpić drgawki.

Leczenie

Specyficzna odtrutka na haloperidol nie istnieje. Należy zapewnić drożność dróg oddechowych i w razie konieczności zastosować mechaniczną wentylację. Ze względu na pojedyncze doniesienia dotyczące możliwości wystąpienia zaburzeń rytmu serca, lekarz powinien monitorować czynność serca za pomocą elektrokardiografu (EKG). Niedociśnienie tętnicze i zapaść krążeniową należy leczyć przede wszystkim podaniem płynów oraz zastosować inne właściwe środki zaradcze. Nie należy stosować epinefryny (adrenaliny). Zaleca się obserwację pacjenta przez minimum 24 godziny, pomiary temperatury ciała oraz zapewnienie odpowiedniej ilości płynów.

W przypadku pominięcia dawki leku Haloperidol Unia

Nie należy stosować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek Haloperidol Unia może powodować działania niepożądane.

Zaburzenia układu nerwowego

Mogą wystąpić objawy pozapiramidowe charakteryzujące się wzmożeniem napięcia mięśni, nadmiernym wydzielaniem śliny, spowolnieniem ruchów, drżeniem, maskowatością twarzy, akatyzją (uczucie sztywności mięśniowej z niepokojem ruchowym), dystoniami (zaburzenia napięcia mięśni), napadami przymusowego patrzenia z rotacją gałek ocznych, dystonią krtani (mimowolne skurcze mięśni krtani).

U pacjentów przyjmujących lek Haloperidol Unia długotrwale mogą wystąpić dyskinezy późne, zwłaszcza po zaprzestaniu stosowania leku neuroleptycznego. Może wystąpić ostry zespół dyskinezy. Polega on na szybkich, mimowolnych skurczach różnych grup mięśniowych. Obserwuje się zaciskanie oczu, napady przymusowego patrzenia, mimowolne ruchy zuchwy, wysuwanie języka, zaburzenia mowy, połykania, nawet trudności w oddychaniu. Objawy te mogą ulegać maskowaniu podczas zwiększania dawkowania lub zamiany na inny lek przeciwpsychotyczny. W przypadku ich wystąpienia, leczenie należy natychmiast przerwać. Wystąpienie tych działań niepożądanych jest ściśle związane z czasem trwania leczenia oraz zastosowaną dawką dobową – dlatego lekarz powinien zalecić stosowanie leku Haloperidol Unia w minimalnej skutecznej dawce przez możliwie najkrótszy

okres, chyba że zachodzi konieczność długotrwałego stosowania tego leku w leczeniu schizofrenii.

Stwierdzono, że mimowolne ruchy języka mogą być wczesnym objawem dyskinez późnych. Odstawienie leku Haloperidol Unia w momencie zaobserwowania tego działania niepożądanego pozwala uniknąć rozwinięcia się pełnych objawów dyskinez późnych. Może dojść do rozwoju złośliwego zespołu neuroleptycznego. Charakteryzuje się on jednoczesnym występowaniem objawów neurologicznych (zahamowanie ruchowe, zwiększenie napięcia mięśni szkieletowych wraz z drzzeniami i ruchami mimowolnymi, akatyzyje), wysokiej temperatury ciała pochodzenia ośrodkowego, dysfunkcji układu autonomicznego (bladość, wzmożone pocenie się, ślinotok, przyspieszenie akcji serca, przyspieszenie oddechu, wahania ciśnienia tętniczego), zaburzeniami świadomości, śpiączką oraz zwiększeniem aktywności fosfokinazy kreatynowej w surowicy. W przypadku wystąpienia opisywanego zespołu, lekarz powinien zalecić przerwanie podawania leku i wdrożyć leczenie objawowe.

Lek Haloperidol Unia, stosowany nawet w małych dawkach u pacjentów wrażliwych na lek (szczególnie bez psychoz), może wywołać subiektywne odczucia – otępienie i spowolnienie, ból i zawroty głowy lub reakcje paradoksalne (pobudzenie lub bezsenność).

Rzadko: bezsenność, niepokój, pobudzenie, senność, sedacja (uspokojenie), depresja, bóle głowy, zawroty głowy, splątanie (zaburzenia świadomości), napady padaczkowe, zaostrzenie objawów psychotycznych.

Zaburzenia żołądka i jelit: nudności, utrata apetytu, zaparcia, niestrawność.

Zaburzenia endokrynologiczne: hiperprolaktynemia (zwiększenie stężenia prolaktyny we krwi), mlekotok, zaburzenia cyklu miesięczkowego (skąpe miesiączkowanie, brak miesiączki), ginekomastia (powiększenie gruczołów sutkowych u mężczyzn), zaburzenia wzrodu i wytrysku, hipoglikemia (zmniejszone stężenie glukozy we krwi), zespół nieprawidłowego wydzielania hormonu antydiuretycznego.

Zaburzenia układu krążenia: obniżenie ciśnienia tętniczego (szczególnie u pacjentów w podeszłym wieku), przyspieszenie akcji serca, rzadko podwyższenie ciśnienia tętniczego. Rzadko mogą wystąpić: wydłużenie odstępu QT, zaburzenia rytmu serca typu *torsade de pointes*, arytmia komorowa (w tym migotanie komór i częstoskurcz komorowy). Wystąpiły także przypadki nagłych niewyjaśnionych zgonów. Działania te mogą wystąpić częściej po zastosowaniu dużych dawek leku Haloperidol Unia i u predysponowanych pacjentów.

Zaburzenia autonomicznego układu nerwowego: suchość błony śluzowej jamy ustnej, nadmierne wydzielanie śliny, zamazane widzenie, zatrzymanie moczu, nadmierne wydzielanie potu.

Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej: rzadko obrzęk, wysypki skórne (w tym pokrzywka), rumień wielopostaciowy, złuszczone zapalenie skóry. W bardzo rzadkich przypadkach nadwrażliwość skóry na światło.

Inne działania niepożądane: rzadko odnotowywano żółtaczkę, cholestatyczne zapalenie wątroby, przemijające zaburzenia czynności wątroby przebiegające bez żółtaczki, priapizm (długotrwały, bolesny wzród), zmiany masy ciała. Może wystąpić wysoka temperatura ciała związana z rozwojem złośliwego zespołu neuroleptycznego (utrudnione oddychanie lub przyspieszenie oddechu, zaburzenia rytmu serca, wahania ciśnienia krwi, wysoka gorączka,

pocenie się, zaburzenia oddawania moczu, sztywność mięśni). Odnotowywano również obniżenie temperatury ciała.

W bardzo rzadkich przypadkach: nieprawidłowy skład krwi, w tym agranulocytoza (objawiająca się bólem gardła, gorączką, owrzodzeniem błony śluzowej gardła i przetyku), trombocytopenia (niedobór płytek krwi we krwi) i przemijająca leukopenia (niedobór białych krwinek we krwi), reakcje nadwrażliwości, w tym anafilaksja (natychmiastowa reakcja alergiczna).

5. Przechowywanie leku Haloperidol Unia

Lek należy przechowywać w miejscu niedostępnym i niewidocznym dla dzieci.

Nie należy stosować leku Haloperidol Unia po upływie terminu ważności zamieszczonego na opakowaniu.

Przechowywać w temperaturze poniżej 25°C w oryginalnym opakowaniu.

6. Inne konieczne informacje dotyczące leku Haloperidol Unia

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zwrócić się do podmiotu odpowiedzialnego: Zakłady Farmaceutyczne „UNIA” Spółdzielnia Pracy, ul. Chłodna 56/60, 00-872 Warszawa, tel. 022 620 90 81 wew. 190.

Data opracowania ulotki

2008-05-21

MINISTERSTWO ZDROWIA
Departament Polityki Lekowej i Farmacji
00-952 Warszawa
ul. Miodowa 15